

Szczęśliwy Mendel Maks

Kategorie: Biografie

Ur. w 1887 r. w Staszowie (gubernia kielecka). Wychowany w Łodzi. Przyjaciół Prezesa. Dawniej pracownik umysłowy i wspólnik w firmie „Rumkowski i Szczęśliwy”. W ostatnich latach przed wojną aktywny przemysłowiec (założyciel i wspólnik firmy „Wu-Es”). Następnie niezależny przemysłowiec.

Po wybuchu wojny zamierzał, jak wielu innych, opuścić Łódź, ale na prośbę Prezesa został i trafił do getta. 30 stycznia 1940 r. otrzymał zdanie stworzenia i pokierowania Wydziałem Aproprowizacji. Ciesząc się pełnym zaufaniem Prezesa, działał w sposób nieskrępowany, dzięki czemu działalność wydziału stoi na właściwym poziomie.

Józef Zelkowicz

Pełne imiona: (A)Wigdor Mendel, potocznie nazywany Maksem. W 1930 r. wraz z Ignacym Landauem założył firmę Wyrób i Sprzedaż Tkanin Gobelinowych i Towarów na Obicia Meblowe, mieszczącą się przy ul. Piotrkowskiej 39. W zachowanych aktach rejestrowych brak jest potwierdzenia, aby był wspólnikiem firmy „Wu-Es”. Wyrób i Sprzedaż Manufaktury. Jako jedyny właściciel figuruje Izaak Wajs.

Z żoną Leonorą z domu Glidman (ur. 1903) i synami: Jerzym (ur. 1922) i Julianem (ur. 1927), mieszkał przed wojną przy ul. Narutowicza 56, natomiast w getcie przy ul. Brzezińskiej 56/2 (obecnie ul. Wojska Polskiego). Z rodziną mieszkała matka żony, Sara Glidman (zm. 2 marca 1944 r.) oraz adoptowany syn, Samuel Sandler (ur. 1927).

W listopadzie 1943 r. Wydział Aproprowizacji przeszedł w ręce Kligiera, Rajngolda i Millera (vide [Triumvirat](#)) Szczęśliwy nie przestał być w kierownictwie, niemniej, jak doniosła Kronika: „nie jest on członkiem kolegium ds. zaopatrzenia”. Podczas likwidacji getta w sierpniu 1944 r. znalazł się w grupie pozostawionej do sprzątania terenu. Z całą rodziną doczekał wyzwolenia Łodzi. We wrześniu 1946 r. rodzina wyjechała do Szwecji, skąd Szczęśliwy wystąpił w marcu

1947 r. drogą sądową o uznanie za zmarłą matkę żony, Sarę Glidman. Na świadka Szczęśliwy powołał m.in. mieszkającego wówczas w Łodzi Salomona Sera. Pod koniec lat 50. rodzina znalazła się w Australii, gdzie Maks zmarł w 1961 r.

Źródła

APŁ, 181/8411, ibid. 181/11277; ibid., 184/2225.

Encyklopedia, s. 204-205; Kronika, t. 3, s. 597.

Relacja Samuela Sandlera w zbiorach Centrum Badań Żydowskich UŁ.

Tagi

administracja żydowska aprowizacja

Data aktualizacji: 30-07-2026

Data dodania: 02-05-2025